

Sygn. akt I C 158/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kołakowska

Protokolant Martyna Ciecierska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2019 roku w Zambrowie na rozprawie w postępowaniu

sprawy z powództwa (...)

przeciwko Ł. W.

o zapłatę 139,48 złotych

I. powództwo oddała.

II. zasądza od powoda (...) na rzecz pozwanego Ł. W. kwotę 107 (sto siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 158/19 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) w pozwie skierowanym przeciwko Ł. W. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 139,48 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że wierzytelność wobec pozwanego wynika z zawartej przez pozwanego z (...) s.a. w W. (wierzyciela pierwotnego) umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany zaprzestał regulowania zobowiązań, co skutkowało zawieszeniem usług i naliczeniem umówionej kary. Powód zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę przelewu wierzytelności.

Nakazem zapłaty w post. upom. z dnia 10.05.2019r. Sąd Rejonowy L. (...) sygn. (...) zasądził kwotę zgodnie z żądaniem pozwu.

Na to orzeczenie wniósł skutecznie sprzeciw pozwany. Wskazał na przedawnienie roszczeń powoda, brak legitymacji procesowej powoda oraz nieudowodnienie roszczenia, nieważność umowy, brak wykonywania usług, brak wypowiedzenia umowy, niedozwolone klauzule umowne, nieważność cesji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód na mocy umowy przelewu zawartej z (...) s.a. w W. nabył wierzytelności przysługujące zbywcy. W treści umowy wskazano m. in. , że wierzytelność przysługuje także (...) wobec Ł. W. (k.28v-36). Powód udowodnił dokumentem prywatnym zawarcie umowy cesji. Pozwany został zawiadomiony o cesji i wezwany do zapłaty kwoty 138,89 zł, co potwierdza kopia pisma adresowanego do pozwanego (k. 26).

Należy wskazać, iż w uzasadnieniu pozwu powód m.in. podnosi, że fakt dotyczący wysokości, istnienia i wymagalności kwoty zobowiązania pierwotnie względem usługodawcy telekomunikacyjnego (cedenta) i essentialia negotii umowy stron wynikają wprost z załączonych dokumentów, o których mowa powyżej, a złożenie podpisów przez stronę pozwaną pod egzemplarzem umowy jest potwierdzeniem przyjęcia jej postanowień i warunków w całości, bez żadnych

zastrzeżeń. Powód udowodnił dołączonymi kopiami dokumentów prywatnych zawarcie umowy o świadczenie usług pomiędzy pozwanym a wierzycielem pierwotnym. Umowa została zawarta w dniu 24.03.2015 r. (k. 41-42), jej integralną częścią był regulamin (k. 37v-40). Pozwanemu wydano też dekodek (k. 43-44). Wprawdzie pisma – kopia umowy o świadczenie usług (k. 41-42) i kopia pisma (k. 43), nie zostały potwierdzone za zgodność, to jednak Sąd mógł uznać te pisma za dowód, tym bardziej, że pozwany nie przeczył zawarciu umowy na świadczenie usług oraz otrzymaniu sprzętu do odbioru. Sąd uznał także za skuteczną umowę o cesji wierzytelności, jej treść i forma spełniają wymogi takiej umowy, nie można więc mówić o braku legitymacji po stronie powodowej.

Powód jednak nie dołączył innego dokumentu, nie przedstawił też dowodu w innej formie, z którego wynikałoby dochodzona zaległość, ani też dokumentu potwierdzającego datę i podstawę rozwiązania umowy o świadczenie usług. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Zgodnie z obowiązującą w procesie cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, podstawę rozstrzygnięcia stanowią w głównej mierze twierdzenia i dowody przedstawione przez strony. Zasadę tę wyrażają m.in. art. 6 kc i art. 232 kpc. Zgodnie z tymi przepisami strony są obowiązane powoływać dowody na potwierdzenie faktów, z których wywodzą skutki prawne, a sąd jedynie w wyjątkowych przypadkach może dopuścić dowód niewskazany przez powoda lub pozwanego. Przepis art. 6 kc, ustanawiający regułę rozkładu ciężaru dowodu, pozwala sądowi rozstrzygnąć sprawę w razie braku podstaw do stwierdzenia, czy istotny dla rozstrzygnięcia sprawy fakt miał miejsce. Sąd orzeka wówczas na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar udowodnienia faktu, z którego wywodziła skutki prawne (tak SN w orzeczeniu z dn. 24.04.2019r., sygn.. VCSK 486/18). Na podstawie przedstawionego przez powoda (profesjonalistę) materiału dowodowego nie sposób wskazać istnienia zaległości pozwanego wobec wierzyciela pierwotnego, ani jej wysokości. Powód nie wykazał na jakiej podstawie i z jaką datą doszło do rozwiązania umowy z dn. 24.03.2015r., nie wykazał też z jakiego tytułu pozwany ma zapłacić kwotę dochodzoną w pozwie – kwota główna 121,42 zł. Treść uzasadnienia wskazuje jedynie numer dokumentu. Sama informacja, kierowana do pozwanego, o zmianie wierzyciela, sam fakt zawarcia umowy oraz umowa cesji, zdaniem Sądu nie są wystarczające do wykazania na jakiej podstawie i w związku z jakim zdarzeniem, powstało zadłużenie wobec pierwotnego wierzyciela. Dowody te również nie wskazują na konkretną wysokość zadłużenia pozwanego wobec pierwotnego wierzyciela. Brak jest również dowodów przemawiających za tym, że miało miejsce zdarzenie, uprawniające do zastosowania wobec pozwanego kary umownej.

Powyższe przemawiało za tym, że pozew należało oddalić. Na mocy art. 98 kpc powoda, jako stronę, która proces przegrała, obciążono kosztami. O wysokości stawki pełnomocnika pozwanego postanowiono na podstawie par. 2 pkt 1 Rozporządzenia MS z dn. 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.